

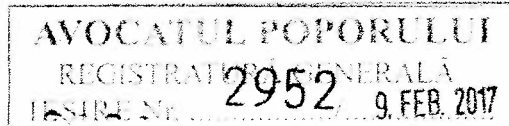
ROMÂNIA
Avocatul Poporului
Ombudsman

Str. Eugeniu Carada nr. 3, Sector 3, București

Telefon +40-21-312.71.01 Fax: +40-21-312.49.21 Internet: <http://www.avpoporului.ro> E-mail: avp@avp.ro

*Doamnei Judecător Iulia - Cristina TARCEA
Președinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție*

Stimată Doamnă Președinte,

În temeiul art. 514 și urm. din Codul de procedură civilă,
vă sesizăm cu următorul

RECURS ÎN INTERESUL LEGII

*privind problema de drept referitoare la interpretarea și aplicarea
dispozițiilor art. 39 raportate la art. 102 alin. (1) pct. 14 sau art. 105 pct. 10 din
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe
drumurile publice, republicată, în sensul stabilirii competenței funcționale a
agenților constatatori (din cadrul poliției locale sau poliției rutiere), cu
incidența art. 7 lit. h) din Legea nr. 155/2010 a poliției locale*

Din examenul jurisprudențial actual s-a relevat că instanțele de judecată nu au un punct de vedere unitar în ceea ce privește *interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 39 raportate la art. 102 alin. (1) pct. 14 sau art. 105 pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, în sensul stabilirii competenței funcționale a agenților constatatori (din cadrul poliției locale sau poliției rutiere), cu incidența art. 7 lit. h) din Legea nr. 155/2010 a poliției locale.*

Normele legale incidente cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, au următorul conținut:

~~- art. 39: „Proprietarul sau deținătorul mandatat al unui vehicul este obligat să comunice poliției rutiere, la cererea acesteta și în termenul solicitat, identitatea persoanei căreia i-a încredințat vehiculul pentru a fi condus pe drumurile publice”;~~

- art. 102 alin. (1) pct. 14: „Constituie contravenții și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a IV-a de sancțiuni următoarele fapte săvârșite de persoane fizice: (...) 14. necomunicarea de către proprietarul sau utilizatorul unui vehicul, la solicitarea poliției rutiere, a identității persoanei căreia i-a încredințat vehiculul spre a fi condus”;

- art. 105 pct. 10: „Constituie contravenții și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a V-a de sancțiuni următoarele fapte săvârșite de către persoane juridice: (...) 10. necomunicarea, în termen, la cererea poliției rutiere, a identității persoanei căreia i-a încredințat vehiculul pentru a fi condus pe drumurile publice”.

Potrivit art. 7 lit. h) din Legea nr. 155/2010 „În domeniul circulației pe drumurile publice, poliția locală are următoarele atribuții: (...) h) constată contravenții și aplică sancțiuni pentru încălcarea normelor legale privind oprirea, staționarea, parcare autovehiculelor și accesul interzis, având dreptul de a dispune măsuri de ridicare a autovehiculelor staționate neregulamentar”.

Astfel,

1. Unele instanțe¹ au respins plângerile contravenționale formulate în temeiul dispozițiilor art. 102 alin. (1) pct. 14 sau art. 105 pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe

¹ ANEXA I: Sentința civilă nr. 1020 din 21 ianuarie 2016, pronunțată de Judecătoria Botoșani în dosarul nr. 14270/193/2015; Decizia civilă nr. 471/A din 27 octombrie 2015, pronunțată de Tribunalul Covasna – Secția civilă, în dosarul nr. 1496/305/2015; Decizia civilă nr. 244/A din 24 iunie 2014, pronunțată de Tribunalul Covasna – Secția civilă, în dosarul nr. 3816/305/2013 (extrasă de pe site-ul: www.rolii.ro); Sentința civilă nr. 368 din 3 februarie 2016, pronunțată de Judecătoria Satu Mare – Secția civilă, în dosarul nr. 5648/296/2015; Sentința civilă nr. 4081 din 10 decembrie 2015, pronunțată de Judecătoria Satu Mare – Secția civilă, în dosarul nr. 5834/296/2015; Sentința civilă nr. 733 din 23 februarie 2015, pronunțată de Judecătoria Satu Mare, în dosarul nr. 11585/296/2015; Sentința civilă nr. 846 din 4 martie 2015, pronunțată de Judecătoria Satu Mare – Secția civilă, în dosarul nr. 11268/296/2015; Sentința civilă nr. 4182 din 14 decembrie 2015, pronunțată de Judecătoria Satu Mare – Secția civilă, în dosarul nr. 7329/296/2015.

drumurile publice, republicată, apreciind că procesele-verbale întocmite de poliția locală respectă dispozițiile legale cu recunoașterea competenței funcționale a polițiștilor locali de a constata contravențiile menționate și a aplica sancțiuni.

În acest sens, se arată că dispozițiile art. 7 lit. h) din Legea nr. 155/2010 trebuie interpretate *lato sensu*, căci o altfel de interpretare – în urma căreia este exclusă posibilitatea poliției locale de a aplica sancțiuni în baza art. 102 alin. (1) pct. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 – ar goli de conținut însuși dreptul agenților din cadrul poliției locale de a constata și sancționa contravențiile enumerate la art. 7 lit. h) din lege.

Referitor la procesul-verbal, s-a reținut, **pe de-o parte**, că, fiind întocmit de un agent al statului aflat în exercițiul funcțiunii, se bucură de prezumție de veridicitate în privința constatării stării de fapt și a încadrării juridice, iar **pe de altă parte**, solicitarea adresată persoanei fizice de către poliția locală nu trebuie să îmbrace forma cerută de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, întrucât nu constituie proces-verbal de contravenție.

În măsura în care solicitarea de comunicare a datelor de identificare se face pentru a se putea constata încălcarea normelor legale în cazul contravențiilor prevăzute de art. 7 lit. h) din Legea nr. 155/2010, în spiritul legii, faptele contravenționale prevăzute de art. 39 raportat la art. 102 alin. (1) pct. 14 sau art. 105 pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 sunt fapte în legătură cu categoria contravențiilor a căror constatare intră în competența funcțională a agenților de poliție din cadrul poliției locale.

De asemenea, s-a mai susținut că dacă legea îi permite unui agent constatatator să sancționeze o persoană care a săvârșit o contravenție în domeniul circulației pe drumurile publice (spre exemplu, oprirea în zona de acțiune a indicatorului “Oprirea interzisă”), este firesc să i se permită să procedeze și la identificarea contravenientului, solicitându-i proprietarului autoturismului să furnizeze datele de identificare, urmând ca în cazul în care acesta nu se conformează obligației legale ce îi incumbă, să fie sancționat în temeiul art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

Din altă perspectivă, în aplicarea principiului *ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus*, instanțele au apreciat că se impune concluzia că poliția locală are competența de a constata contravențiile mai sus menționate (cele săvârșite în materie rutieră), independent de actul normativ prin care acestea au fost reglementate, legiuitorul neînțelegând să facă vreo distincție cu privire la acest aspect, astfel că nu pot fi reținute ca fiind întemeiate susținerile referitoare la faptul că poliția locală ar putea să constate aceste contravenții privind oprirea, staționarea, parcarea autovehiculelor și accesul interzis doar dacă ar fi reglementate printr-o hotărâre de consiliu local.

2. Alte instanțe² consideră că în aplicarea prevederilor art. 39 raportate la art. 102 alin. (1) pct. 14 sau art. 105 pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, poliția locală nu are competența funcțională de a solicita datele de identificare ale persoanelor care se fac vinovate de încălcarea normelor legale indicate, apreciindu-se că sancțiunea contravențională poate fi aplicată doar de poliția rutieră din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române.

O asemenea orientare jurisprudențială a fost motivată prin faptul că dispozițiile art. 7 din Legea nr. 155/2010, care stabilesc o serie de atribuții pentru polițiștii locali privind circulația pe drumurile publice, reprezintă o excepție de la regula potrivit căreia în domeniul circulației competența revine polițiștilor rutieri, astfel că sunt de strictă interpretare și nu pot fi extinse prin analogie și la alte contravenții. S-a mai reținut că Poliția Locală nu are competența funcțională în aplicarea sancțiunii contravenționale la care a fost obligată și că sancțiunea contravențională putea fi aplicată doar de către poliția

² ANEXA II: Decizia civilă nr. 1290 din 17 decembrie 2014, pronunțată de **Tribunalul Constanța** – Secția de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 25654/212/2013 (extrasă de pe site-ul: www.rolji.ro); Decizia civilă nr. 248/Ap.CA din 21 mai 2015, pronunțată de **Tribunalul Brăila** – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 4859/196/2014; Decizia civilă nr. 549/Aca din 22 octombrie 2015, pronunțată de **Tribunalul Brăila** – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 11011/196/2014; Decizia civilă nr. 1153A din 4 noiembrie 2015, pronunțată de **Tribunalul Arad** – Secția de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 4978/55/2015; Decizia civilă nr. 799A din 8 septembrie 2015, pronunțată de **Tribunalul Arad** – Secția de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 351/55/2015; Decizia civilă nr. 1280A din 10 decembrie 2015, pronunțată de **Tribunalul Arad** – Secția de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 7083/55/2015.

rutieră din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române. În acest sens, au fost invocate și prevederile art. 15 din Ordonanța de Guvern nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, potrivit căroră „*Contravenția se constată printr-un proces-verbal încheiat de persoanele anume prevăzute în actul normativ care stabilește și sancționează contravenția, denumite în mod generic agenți constatatori*”.

3. Într-o a treia orientare jurisprudențială³, deși instanțele nu s-au pronunțat în mod expres asupra competenței poliției locale de a constata contravențiile prevăzute de art. 102 alin. (1) pct. 14 sau art. 105 pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 și nu au reținut ca fiind incidente aceste norme legale, au admis, totuși, faptul că procesele-verbale încheiate în aplicarea art. 39 din acest act normativ, sunt legal întocmite. În această situație, instanța de judecată, verificând, potrivit dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța de Guvern nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, legalitatea procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, a arătat că acesta a fost întocmit cu respectarea normelor legale în materie, deși era încheiat de un agent constator al poliției locale (aspect care nu a fost dezbătut).

*
* *
*

În considerarea rolului constituțional al Avocatului Poporului de apărător al drepturilor și libertăților persoanelor fizice, apreciem că față de prevederile art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, doar polițistii rutieri au dreptul de a constata contravențiile reglementate prin dispozițiile art. 102 alin. (1) pct. 14 sau art. 105 pct. 10 din același act normativ, iar față de

³ ANEXA III: Sentința civilă nr. 1023 din 21 ianuarie 2016, pronunțată de Judecătoria Botoșani în dosarul nr. 14873/193/2015; Sentința civilă nr. 8416 din 25 septembrie 2016, pronunțată de Judecătoria Botoșani în dosarul nr. 5132/193/2015; Sentința civilă nr. 1018 din 21 ianuarie 2016, pronunțată de Judecătoria Botoșani în dosarul nr. 14098/193/2015; Decizia civilă nr. 163 din 20 martie 2015, pronunțată de Tribunalul Satu Mare, în dosarul nr. 429/218/2014; Decizia civilă nr. 381A din 15 septembrie 2014, pronunțată de Tribunalul Ialomița, în dosarul nr. 11/229/2014

dispozițiile Legii nr. 155/2010 agenții locali au atribuții limitate privind circulația pe drumurile publice, pentru următoarele argumente:

~~Problema competenței poliției locale în materie rutieră, trebuie abordată, în primul rând, din prisma notiunii de polițist rutier.~~

În legislația actuală, poliția locală a fost înființată prin **Legea nr. 155/2010**, în urma desființării poliției comunitare în scopul exercitării atribuțiilor privind apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, a proprietății private și publice, prevenirea și descoperirea infracțiunilor, în următoarele domenii: a) ordinea și liniștea publică, precum și paza bunurilor; **b) circulația pe drumurile publice**; c) disciplina în construcții și afișajul stradal; d) protecția mediului; e) activitatea comercială; f) evidența persoanelor; g) alte domenii stabilite prin lege. În acest sens, în *Expunerea de motive* a Legii nr. 155/2010 se recunoaște faptul că „*atribuțiile Poliției Locale sunt semnificativ mai ample decât cele ale Poliției Comunitare, fiind prevăzute noi domenii de competență, pe lângă cele deja în vigoare, în special în domeniul siguranței rutiere*”.

Astfel, potrivit dispozițiilor **art. 7 din Legea nr. 155/2010**, în domeniul circulației pe drumurile publice, pe lângă multe alte atribuții, poliția locală constată contravenții și aplică sancțiuni pentru încălcarea normelor legale privind oprirea, staționarea, parcare a autovehiculelor și accesul interzis, având dreptul de a dispune măsuri de ridicare a autovehiculelor staționate neregulamentar.

Cât privește circulația pe drumurile publice, aceasta este reglementată prin **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată**.

Referitor la situația concretă pentru care a fost identificată practică judiciară neunitară, indicăm prevederile **art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată**, potrivit cărora „*Proprietarul sau deținătorul mandatat al unui vehicul este obligat să comunice poliției rutiere, la cererea acesteia și în termenul solicitat, identitatea persoanei căreia i-a încredințat vehiculul pentru a fi condus pe drumurile publice*”.

Raportat la acest text de lege, *fapta săvârșită de persoane fizice, care constă în necomunicarea de către proprietarul sau utilizatorul unui vehicul, la solicitarea poliției rutiere, a identității persoanei căreia i-a încredințat vehiculul spre a fi condus, constituie contravenție și se sancționează (art. 102 alin. (1) pct. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002).*

De asemenea, *fapta săvârșită de persoane juridice, care constă în necomunicarea, în termen, la cererea poliției rutiere, a identității persoanei căreia i-a încredințat vehiculul pentru a fi condus pe drumurile publice, constituie contravenție și se sancționează (art. 105 pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002).*

În legătură cu constatarea acestor contravenții, considerăm că devin incidente și prevederile **art. 109 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002**, în baza cărora constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac direct de către polițistul rutier, iar în punctele de trecere a frontierei de stat a României, de către polițiștii de frontieră.

Totodată, în temeiul **art. 179 din Hotărârea Guvernului nr. 1391/2006 Regulamentul din 4 octombrie 2006 de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, poliția rutieră sau poliția de frontieră din punctele de trecere a frontierei de stat poate acționa, **împreună** cu reprezentanți ai altor autorități cu atribuții în domeniu, pentru prevenirea și constatarea unor încălcări ale normelor privind deplasarea în siguranță, pe drumurile publice, a tuturor participanților la trafic. În acest sens, polițistul rutier sau polițistul de frontieră aflat în punctul de trecere a frontierei de stat, care acționează în cadrul echipajului mixt, are, ca principale atribuții: a) să oprească vehiculele pentru control și să verifice documentele pe care conducătorii acestora trebuie să le aibă asupra lor; b) să constate și să aplice sancțiuni în cazul contravențiilor aflate în competența sa.

Din economia acestor norme rezultă regula potrivit căreia constatarea contravențiilor prevăzute de **art. 102 alin. (1) pct. 14 sau art. 105 pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002** se realizează de către polițistul rutier și, în mod special, de către polițiștii de frontieră.

În acest context, este importantă clarificarea noțiunii de polițist rutier, sens în care evidențiem dispozițiile art. 177 alin. (2) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1391/2006, potrivit căreia „Polițiștii rutieri sunt ofițerii și agenții de poliție specializați și anume desemnați prin dispoziție a inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române”.

În concret, norma legală indicată instituie îndeplinirea cumulativă a două condiții pentru calitatea de polițist rutier, și anume, pe de-o parte, să fie agent de poliție specializat, iar pe de altă parte, să fie desemnat prin dispoziție a inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române.

În privința primei condiții, ar putea fi considerată ca fiind îndeplinită de un polițist local prin prisma prevederilor art. 18 alin. (1) și (2) din Legea nr. 155/2010, potrivit căreia polițiștii locali cu atribuții în domeniul circulației rutiere sunt obligați să urmeze un program de formare inițială organizat într-o instituție de învățământ din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, însă cea de-a doua condiție rămâne neîndeplinită.

Plecând de la aceeași abordare, subliniem faptul că potrivit art. 15 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, constatarea contravenției se realizează printr-un proces-verbal încheiat de persoanele anume prevăzute în actul normativ care stabilește și sancționează contravenția, denumite în mod generic agenți constatatori, iar în virtutea alin. (2) aceștia pot fi primarii, ofițerii și subofițerii din cadrul Ministerului de Interne, special abilitați, persoanele împuternicite în acest scop de miniștri și de alți conducători ai autorităților administrației publice centrale, de prefecti, președinți ai consiliilor județene, primari, de primarul general al municipiului București, precum și de alte persoane prevăzute în legi speciale.

În atare condiții, actul normativ care stabilește și sancționează fapta săvârșită de persoane fizice sau juridice, ce constă în necomunicarea de către proprietarul sau utilizatorul unui vehicul, la solicitarea poliției rutiere, a

identității persoanei căreia i-a încredințat vehiculul spre a fi condus, ca fiind contravenție, este **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002**, care reprezintă cadrul general de reglementare în materia contravențiilor la circulația pe drumurile publice.

Mai mult, în condițiile în care nici Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 și nici Regulamentul de aplicare al acesteia nu cuprind dispoziții referitoare la competența poliției locale în materia circulației pe drumurile publice și procedura aplicabilă pentru constatarea contravențiilor de către poliția locală, iar Legea nr. 155/2010 stabilește în mod generic competențe de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor în sarcina poliției locale, constatăm că **nu există un cadru procedural pentru îndeplinirea de către polițistul local a atribuțiilor în materia circulației pe drumurile publice, care decurg din prevederile art. 7 lit. h) din Legea nr. 155/2010**. Or, vidul legislativ nu se poate complini prin adoptarea, de către autoritățile administrației publice locale, a unor acte normative secundare, în materia constatării contravențiilor la circulația rutieră reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, aspect reținut de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia 9/2015 privind examinarea recursului în interesul legii formulat de Avocatul Poporului privind legalitatea hotărârilor adoptate de consiliile locale în vederea reglementării procedurii privind ridicarea vehiculelor staționate neregulamentar, constatarea și aplicarea contravențiilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pe cale de consecință, apreciem că este firesc ca doar polițiștii rutieri să aibă calitatea de agent constator pentru faptele contravenționale reglementate prin **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002**, care, de altfel, nu reprezintă doar dreptul comun în materie de contravenții rutiere, ci și sediul materiei privind conducerea pe drumurile publice și a activităților legate de circulația vehiculelor pe drumurile publice.

În al doilea rând, dacă legiuitorul ar fi intenționat vreo derogare în privința unor competențe suplimentare în favoarea poliției locale în materia

circulației rutiere, o asemenea excepție ar fi trebuit expres prevăzută, așa cum a reglementat-o pe cea din art. 18 alin. (6) din Legea nr. 155/2010⁴, ceea ce nu s-a întâmplat cu privire la aplicarea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002. Totodată, legiuitorul a introdus recent o altă excepție prin Hotărârea nr. 965/2016 pentru modificarea și completarea Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1391/2006, publicată în Monitorul Oficial nr. 1035 din data de 22 decembrie 2016, urmând a intra în vigoare la 30 de zile de la data publicării. Prin acest din urmă act normativ, Guvernul a adus modificări legislației rutiere, stabilind că procedura privind ridicarea vehiculului, prevăzută de Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător și de polițistul local în situațiile prevăzute la art. 7 lit. h) și k) din Legea poliției locale nr. 155/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Cu toate acestea, considerăm că reglementările intervenite nu sunt de natură să afecteze prezentul recurs în interesul legii, având în vedere că principala problemă analizată de Avocatul Poporului pune în discuție lipsa competenței funcționale a poliției locale de a solicita datele de identificare ale persoanelor care se fac vinovate de încălcarea prevederilor art. 102 alin. (1) pct. 14 sau art. 105 pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

Astfel, în absența unei derogări exprese, apreciem că polițistul rutier este singurul care poate constata contravențiile reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

Mai mult, potrivit art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, „*Autoritatea competentă în domeniul circulației pe drumurile publice privind inițierea și avizarea unor reglementări, precum și aplicarea și exercitarea controlului privind respectarea normelor din acest domeniu este*

⁴ „Prin derogare de la prevederile Legii nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă, după expirarea perioadei de 5 ani prevăzute la alin. (1), respectiv a celei de un an prevăzute la alin. (2), polițistul local nu a absolvit programul de formare inițială, acesta este eliberat din funcția publică”.

Ministerul Administrației și Internelor, prin Inspectoratul General al Poliției Române”, iar art. 2 din aceeași ordonanță de urgență instituie că „îndrumarea, supravegherea și controlul respectării normelor de circulație pe drumurile publice se fac de către poliția rutieră din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române, care are obligația să ia măsurile legale în cazul în care constată încălcări ale acestora”.

În atare condiții, considerăm că, dacă, la adoptarea Legii nr. 155/2010, intenția legiuitorului ar fi fost ca poliția locală să îndeplinească mai multe atribuții în domeniul rutier, inclusiv în privința celor cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, ar fi prevăzut în mod expres acest lucru în corpul legii.

Este adevărat că și polițiștii locali, în temeiul Legii nr. 155/2010, au anumite atribuții în domeniul rutier, însă sunt limitate, fără posibilitatea ca aceștia să constate și să aplice sancțiuni în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002. Cu toate acestea, dacă totuși polițiștii locali acționează în domeniul rutier asupra unor fapte care ar intra sub incidența Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, aceștia ar putea interveni doar împreună cu poliția rutieră, în aplicarea art. 179 din Hotărârea Guvernului nr. 1391/2006.

Luând în considerare aspectele expuse, vă adresăm rugăminte de a constata că problema de drept prezentată a primit o soluționare diferită din partea instanțelor judecătorești și, printr-o decizie obligatorie, să stabiliți modul unitar de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale incidente.

Cu deosebit respect,

Avocatul Poporului

Victor CIORBEA
